

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 22.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEUREN: C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFORST.

FAST-MEDWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

10 Maart '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
J. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

„Tekenaars onder onze Abonés”.

Tot u richt de Redactie zich om haar te helpen in een opgekomen plan, waarvan de uitvoering haar toescheen zoowel heel goed mogelijk als zeer wenselijk. Zij zou nl. als kopstuk van het S.-W., die technies onderlinge hokjes die tans in strakke droogheid 't S.-W. inkleden, vervangen zien door een meer aesteties lijnenspel. Zij roept dus allen, die hun krachten hierop willen beproeven op, om een eenvoudig maar smakelijk hoofd te ontwerpen. De uitslagen van deze pogingen zullen nader bekend worden gemaakt.

DE REDAKTIE.

Inhoud.

Studiebelangen.

Opwekking, door J. J. P. Oud.
Vergadering der Civiele en Bouwkundige faculteit op 1 Maart.
Nieuw leven in de Bouwkundige faculteit.

Gedachten en gedichten.

Mijmering, door P. Hartenvrouw.
Verlangen, door C. H. S.
Verbannen, door Oh. M.
Studeer-Idylle, door Pelikaan.

Delftsch Studenten-Corps.

Bekendmaking.

Delftsche Studenten-Bond.

Delftsche Studenten Debating-Club „Logika”, door Marius K.

Wetenschap en wijsheid.

Het bestaan van God, door J. Ingerman.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”. (Vervolg.)

Tooneel.

Allerzielen.

Ingezonden.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Studiebelangen.

Opwekking.

Met belangstelling en groote sympathie dient het streven van den Heer Schwagermann te worden gevolgd. U allen is bekend dat hij zich voorstelt meer eenheid, samenwerking en onderlinge waardeering te brengen voor het werk der Delftsche bouwkundige studenten onderling.

Is het te betreuren dat een vereeniging als „Practische Studie” aanvankelijk het groote doel bij deze opwekking vooropgesteld zoo heeft voorbijgezien, we kunnen niet nalaten den wensch uit te spreken dat ook dit lichaam spoedig tot het inzicht zal komen dat een dergelijk streven zeer is te waardeeren en dat juist van deze beweging een frissche levenskracht ook haar ten goede zal komen.

Te lang is al over het hoofd gezien dat slechts door eenheid en samenwerking iets tot stand gebracht kan worden. De onderlinge aaneensluiting der studenten; een profetie van later meer onderlinge aaneensluiting der bouw-

kundigen, is een eerste vereischte voor de esthetische en ook voor de constructieve ontwikkeling van den architect en ingenieur.

Tot nog toe onderscheidt niets den bouwkundige, die in Delft zijne studie voltooide van andere collega's. En waarom niet? Waarom is niet de ontwikkeling der architectuur — in Delft gepropageerd — uit andere bouwkundige schepingen direct door zijn vaste richting te onderscheiden? Waarom bestaat nog altijd niet datgene, wat men hier in zekeren zin als een schrikbeeld schijnt te beschouwen, nl. een Delftsche Architectuurschool?

Te waardeeren is het, dat de kunstenaar zijn persoonlijkheid behoudt en zich niet door een of ander stelsel laat dogmatiseeren. Maar dat ligt ook niet in 't begrip „school” besloten. Die opvatting is verkeerd.

't Is vooral op 't oogenblik met de verwarde toestanden op allerlei en niet het minst op kunstgebied zoo bijzonder noodig, dat de kunstenaars tot overeenstemming geraken over hunne ideeën en daardoor als gevolg in hunne kunst. Waartoe dat angstvallig vermijden van details, die reeds door anderen zijn toegepast? Neemt ze in U op en verbetert ze als ze goed zijn! Werkt door op het reeds voortgebrachte goede en houdt niet angstvallig vast aan een richting van welker waarde ge U nimmer rekenschap gaaft.

Immer zoeken en ontleden van bestaande kunstsysteemen zal leiden tot een juister inzicht en gezonder kunstbegrip. Men denke aan de bloeitijden der kunst met de leerzame gesprekken op vergaderingen en ateliers. Waar waren ze in ouzen tijd?

Thans gaan de kunstschilders ons voor! Waar Amsterdam zich beroemen kan op 't bezit van een atelier, waar niet alleen de techniek maar ook de filosofie der kunst wordt bestudeerd, dient toch zeker Delft voor zijn bouwkundigen — als 't meest met de esthetiek in aanraking komend gedeelte der studenten — ook zijn samenkomsten te hebben om de filosofie der bouwkunst te bestudeeren naast de constructie. Bekend is dat een der grootste bouwkundigen den eisch stelt dat een architect tevens filosoof zij.

En daarom kan men de beweging door den Heer Schwagermann in 't leven geroepen, niet genoegzaam steunen.

Gij allen, bouwkundige studenten, moet dit in 't oog houden; U niet door kleingeestige argumenten laten leiden. Een streven als dit, dat geenerlei concurrentie aan andere vakvereenigingen beoogt, integendeel haar innerlijke waarde zal verhoogen, heeft recht op Uw sympathie en steun.

Ik hoop, dat allen dit voelen en dat zij de bewijzen van die sympathie zullen geven door mede te werken tot de spoedige tot standkoming van den bedoelden kring.

J. J. P. Oud,

Bouwkundig Student.

Vergadering der Civiele en Bouwkundige faculteit op Woensdag 1 Maart.

't Was op den eersten dag na de kortste van alle maanden, Dat er vergadering was in de T. H. zaal drie en veertig. Groot was 't getal der mannen met ernst in blik en gebaren, Toch overtrof in volledigheid hun der Gratien drietal: de [dames.

Stoelen sleepend verscheen aan de tafel 't bestuur toen. Meyboom nam 't woord, en sprak d'inleidende woorden:

Onder de bouwkunststudenten kan aansluiting wenschelijk
[heeten.

Lof verdient het bestuur dat, geruchten vernemend, actief werd
Doch niet minder ook Suyver de brieveschrijver vol van wijsheid,
En van citaten die hier achterwege gelaten wel konden

Nu was de vraag waarom C. C. hier optrad en presideerde
't Was slechts het teeder bewijs van 't vrijzinnig Practische
[Studie

Hoe het de wenschen wou kennen van hen, ook die niet.
[zijn haar leden.

Toen kwam het slot, evenals wanneer uit duistere wolken.
Flitsend licht brengt de bliksemschicht allen ten zeerste
[verbazend.

Zoo trok dan 't ijverig bestuur op 't zwarte bord in de hoogte
Flitsen van aller vernuft, gebleken in viertal principes,
Eerst kwam de urheber Schwagerman voeren het woord ter
[belichting

Van zijn principe, hoewel het oorspronkelijk niet zoo be-
[doeld was

Als het nu was, maar dit lag aan 't treden van Practische
[Studie

Op 't officieele terrein, waar hij toch veeleer wilde hopen
Op bespreking van plannen, intimere kennismaking.

Eén nacht nog moest hij 't beslapen, dan zou de debails
[ook hij kennen.

Nauwelijks stakte zijn stem of de praeses, de zwartgelokte,
Leest een schoone verklaring, het oog op 't papier gehouden:
Teeder waren de banden van liefde, niet minder die der
[belangen,

Bindend civiel en bouwkundig, al was 't meeste voordeel
[den eersten.

Combinatie of ander verband van twee besturen moest leiden
Tot het noodlottig geval van de heele splitsing der groepen,
Maar tegen alle gevaar was het middel gegeven in 't voorstel,
Dat was het vierde en beste: dat uit en door het gezelschap
Alle intimere kringen gevormd worden, en geregeld

Door de bouwkundige leden uit het bestuur, die de leden
[toch kiezen.

Toen zouden anderen spreken, maar Suyver, listiglijk spiedend
Wat was het essentiele verschil tusschen twee der principes,
Bracht een verwarring te weeg van begrippen en sprekers
[tezamen,

Totdat het bleek dat alleen de heer Polderman het had
[begrepen.

Schwagermann wilde dat één gezelschap twee afdelingen
[had op

Twee besturen en dan daarenboven nog één combinatie
[diër beide.

Wél zag nu Fokker hierin geen verschil met 't laatste principe,
Wél gaf het toegevoegd lid hem te kennen dat ook bij een
[splitsing

Samenwerking van twee besturen mogelijk was en gebruikelijk,
Doch eerst moest nog gestemd over 't al of niet wenschelijk
[achten

Van de aaneensluiting ueberhaupt, doch de heer Van den
[Berg sprak het tegen

Namens twee derde van allen zei hij, doch buiten de dames
Scheen het, want een harer sprak en zij was niet tevreden.
Fokker vat daarop in vlam en betoogde dat geen combinatie

Zooveel zou doen voor bouwkundigen dan ons Practische
[Studie.

Nog vergeleek men het nieuwe bouwkundige vakgezelschap
Met 't scheepsbouwkundige, doch de voorzitter sloot de
[debatten,

't Stemmen of pijlen, zooals hij het zei, der gevoelens
Gaf dat de aansluiting wordt gewenscht door twintig, twee
[tegen.

't Voorstel van Schwagermann geeft nog verschil van gevoelen,
Doch door een nauw onderdrukt applaus gaven allen te kennen
Dat het gevoel van Suyver het zuiverst hun hart had getroffen.

Schwagermann stelde weer andere architectidealen.
Fokker wees op het nut van Practische Studie voor allen
Waar de constructie althans een voortdurende band hun
[zou blijven.

Toen werd met spoed gestemd; niet veel sympathie vond
[het eerste

Verstrekking beginsel van 't zelfstandig gezelschap der
[bouwkunst,

Dat door vereenigd bestuur de civielen nog maar zou raken.
Achtien stemden er tegen en vier slechts stonden bij 't vóór op.
Daarentegen wel zestien die ijvig 't bestuur gingen steunen
Tegen maar twee die ondergeschikte bijeenkomsten haatten.
Disselkoen wenschte toen nog te weten of d'andere mogelijk-
[heden

Door het bestuur gezien, van confederatie en splitsing
Waard waren door sympathie in studie genomen te worden.
Dit was geenszins het feit, slechts enkele origineelen
Stemden er voor: het slot van bespreking en stemming.

Snel zei 't bestuur nu toe de voorbereiding van 't voorstel
En voor de organisatie wist geen meer wat ernstigs te melden.

Zoo schreef de snelle reporter, de pers verspreide zijn
[reeg'len.

Nieuw leven in de Bouwkundige faculteit.

Vergadering Donderdag 2 Maart.

Lang, al te lang hebben zij voortgedommeld in een
droom van zelfgenoegzaamheid!

Waar allerwege in ons land zooveel gedaan wordt, ter
verspreiding van gezonde opvattingen omtrent kunst in
het algemeen, en Architectuur in het bijzonder, onthielden
tot nu toe de Delftsche Bouwkundige Studenten, welke aan
den spits dezer beweging hadden moeten staan, zich aan
elk actief optreden in dezen.

Viel er bij hen, bij dit schoone streven niets te doen?
Een antwoord hebben de, op Donderdagavond 2 Maart j.l.

in de wachtkamer der T. H. S. aanwezigen kunnen ver-
nemen. Het was ongeveer als volgt dat een der Studenten
B. I. met jeugdig enthousiasme een pleidooi hield voor de
herleving der waarachtige architectuur, waarin hij ons liet
zien hoe het meerendeel der Bouwwerken, welke in ons
land worden uitgevoerd, in handen zijn van of totaal
onbevoegden, zooals eigenbouwers etc., of in handen van
hen, bij wie een grondige kennis der Architectuur geheel
ontbreekt.

Het is hierdoor dat onze steden en het platte land

Ze gingen den winkel door van Armand's ploeterij, 't steile
trapje op naar een bedompt donker gangetje door een mat-
glazen ruitje van boven zuinigjes verlicht. Toen Armand de
deur openduwde, kon Eefje net niet den naam op 't gekroonde
visitekaartje oteijferen.

Hij was overstelpt door de veelheid der indrukken, die van
alle kanten op hem inwerkten; de kamer was letterlijk vol:
een hoog-gekleurd behang met een bonte verzameling etsen,
gravures, veelkleurige reclame-platen, in een hoek een bureau-
ministre met een rommel, een gemeen student eigen.

„Ga zitten, kerel”, en Eefje nam plaats in een gebloemde
luie stoel voor een zeskantig eiken tafeltje, waar een kandelaar
hoog uitstak boven ettelijke pyramides van zoogenaamde kunst-
boekjes, den mensch gegeven, naar Eefje meende, om met
moderneren haast alle kunstschaten der aarde te verslinden.

Dat Eefje inwendig walgde van die rommel-kamer, was te
begrijpen en hij verbeeldde zich met denzelfden blik van
sovereine minachting op dit allegaartje neer te kijken, als de
strengste Dante-kop daar met zijn heerschers-oogen.

Wat Everaard verder nog trof was een vervaarlijke stapel
slordige muziek en een mandoline met verflachte linten.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”.

(Vervolg).

„Mee, ouwe jongen”, waren de woorden van Armand, toen
de beide vrienden het café verlieten en samen opstapten.

Everaard had zich in de laatste dagen, schrijnende getuigen
van schande en incorrectheid, nog niet zoo lekker gevoeld als
nu: rechttop liep hij; z'n linnen zomervest trok hij wat af,
z'n gespikkelde das wat aan, af en toe sloeg hij de stoffes van
den — onze lezers reeds bekenden — geruiten overjas, terwijl
hij zich onderwijl vergenoegd spiegelde in de A.'sche winkel-
ruiten.

Waarom ook treuren over 't afbreken van 't uitspanningsreisje,
dat hij den eersten dag den besten hervatten kon; hij was
immers vrij van alle kleine bemoeiingen voor R.-sche eer en
fatsoen?

verleelijkt worden door „Bouwsel” waaruit men alles kan halen behalve dit eene: . . . goede Architectuur.

Hoe nu uit het moeras te geraken waarin de fabrikanten dezer bouwsels de wagen der kunst hebben heengeleid?

Jaarlijks verlaten eenige onzer de T. H. S., wordt in hunne handen gelegd de moeilijke taak hierin verbetering te brengen, hetzij als particulier B. I., als beamte van een of ander officieel lichaam of als lid eener Schoonheidscommissie als anderszins.

Overall zullen zij hebben te propageeren de beginselen, welke zij zich hier hebben eigen gemaakt.

Daar het onomstootelijk vaststaat, dat het voor de beoefenaars der Architectuur van veel belang is zoo zij op dit gebied onderling van gedachten wisselen, acht de inleider het noodzakelijk dat door persoonlijke kennis-making der stud. B. I. dit streven bevorderd zal worden.

Als nadere middelen werden door hem aangeduid het verdedigen en verklaren van den gedachtengang, welk een der stud. B. I. heeft geleid, bij het ontwerpen van een of ander project, waarover men gemeenschappelijk van gedachten wisselt.

Om dit met eenig succes te kunnen doen, sprak hij de wenschelijkheid uit dat de verschillende stud. B. I. vooraf het programma van het te bespreken project zal worden toegezonden, waardoor zij in de gelegenheid zijn zich een eenigszins persoonlijke opvatting van het gevraagde te vormen, welke opvatting getoetst kan worden met meer doordachte werk van den eventueelen inleider. Mede acht hij het van belang dat tentoonstellingen op Bouwkundig Gebied niet alleen zouden worden bezichtigd, maar het daar gebodene aan een meer algemeene discussie zou worden onderworpen.

Het oplossen van verschillende constructie-vraagstukken zoowel in constructieven als aesthetischen zin acht hij wenschelijk, daar bij de stud. B. I. maar al te veel de neiging bestaat bij hunne studie de nadruk te leggen op de aesthetische zijde van het vak.

Om mede in een leemte te voorzien, die door verschillende gevoeld wordt stelt hij voor een vragenbus te plaatsen, waardoor elk lid in de gelegenheid wordt gesteld constructieve moeilijkheden, welke door hem bij uitwerking van bouwkundige vraagstukken, niet voldoende konden worden opgelost, ter kennis te brengen van de personen welke met den regelmatigen gang van zaken belast zijn, opdat deze voor een inleider kunnen zorgen, hetzij deze gevonden wordt onder de stud. B. I. of elders.

Tenslotte hoopte hij door nauwere aaneensluiting der stud. B. I. te komen tot het gemeenschappelijk oplossen en bestudeeren van in ons land verschijnende prijsvraag-programma's.

Dat het streven van den inleider met groote sympathie door de aanwezigen werd ontvangen bleek wel ten duidelijkste uit het luide applaus, dat bij het einde der uiteenzetting volgde.

Ter vergadering waren 28 stud. B. I. aanwezig.

Met weemoed dacht hij dan terug aan zijn kamer, z'n fatsoenlijke kamer, hoe net die wel placht te zijn als hij 's morgens kwart na acht uit z'n slaapkamer kwam en 't ontbijt klaar stond op een hagelwit dekje; hoe Trijntje vervolgens de krant binnenbracht, die hij las en ordentelijk bewaarde; hoe hij de feuilleton's uitknipte en 's avonds duttend las

Armand's vroolijke stem en een verlokkelijk dejeuner stoorden Rozenstengel in zijn zacht gemijmer en wij zouden niets behoeven aan te teekenen van den tijd door beiden in aandachtige genieting doorgebracht, indien niet een jeugdig dienstmeisje was binnengekomen met een quitantie voor mijnheer Armand, die echter voorwendde te groot geld te hebben en dus Eefje liet opdokken voor het wintervesten-beertje.

Na deze kleine episode werd weer van beide kanten niets gezegd, totdat Armand plots belangstellend vroeg, waar de verre geliefde op 't oogenblik wel zou zijn.

Eefje was totaal de kluts kwijt, kon zoo gauw niet iets verzinnen en dacht, dat Armand reeds lang den waren toestand zou geraden hebben. Toen kwam 't er uit, 't verhaal van de smadelijke aftocht uit zijn geboorteplaats.

Hoewel Eefje vermeende eenige menschenkennis te bezitten,

Gedachten en Gedichten.

Mijmering.

Rusteloos, lusteloos
leef ik en zweef ik;
smachtende, wachtende
't Ideaal.

Grenzeloos, hopeloos,
bleef ik en dreef ik,
domm'lende, schomm'lende
in d' Oceaan;

Vloekende, zoekende
liefde, die griede
gevoelloos, meedoog'loos
de teed're ziel.

Eindeloos, liefdeloos
sterf ik en derf ik,
smachtende, wachtende,
't Ideaal.

Leiden, 10 Aug. 1910.

P. HARTENVROUW.

Verlangen.

O, dat ik uit kon zingen
De macht'ge melodij
Van 't wond're schoon der dingen
Dat krachtig leeft in mij.

C. H. S.

Verbannen.

'k Heb vroeger in mijn jongenstijd
in 't wonderland der jeugd geleefd,
toldat het lot met wreed beleid
mij uit dat land verwijderd heeft.

Toen dwaalde ik als een banneling
in vreemde koninkrijken rond,
waar niemand mij in huis ontving,
omdat ik niet hun taal verstond.

En toen ik later terug mocht gaan
en in mijn land was weergekeerd,
kon ik daar niemand meer verstaan.
Ik had mijn moedertaal verleerd.

Nu zwerf ik in den vreemde weer.
Hoewel mijn ziel hier nooit gedijt,
kom ik toch nimmer, nimmermeer
in 't wonderland der kindertijd.

OH. M.

de treffende uitwerking, die 't relaas op zijn vriend had, zou hij allerminst voorspeld hebben; Armand verbleekte en

„M'n God, Eefje, waarom dit niet eerder gezegd? De heele stad weet 't, de „monde” weet 't en bedenk dan de reputatie van een uitgaand jongmensch, dat voortvluchtigen heeft geherbergd; denk ook aan 't gezicht van den vader van het meisje dat ik eens hoop te vragen, en die verneemt dat ik in aanraking kwam met kennissen van het gerecht”

En met een: „Non, c'est trop”, zakte Armand in een zorg. Een diep medelijdende Rozenstengel strompelde eenige oogenblikken later de trap af, met veel ingeslikte woorden van dank aan den grootmoedigen redder en vriend.

Het was hem zonderling te moede, toen hij weer op straat stond; hij had een gevoel alsof hij tot gindsche lantaarnpaal kon loopen om dan weer om te keeren bij gebrek aan doel. Totdat plotseling een rijk denkbeeld opflitste in zijn brein.

(Wordt vervolgd).

Studeer-Idylle.

Het soezend suiz'len van de lamp
Draagt de uren heen.
Het scherpe tikken van de klok
Snijdt dit zwijgen, brok aan brok,
En stoot ze in 't verleên.

Blauw dradend deint de rook zich uit,
En toont mij in zijn wazen
Vaag, . . in lijnen teer en licht

Bliksem . . . nou niët blazen.

PELIKAAN.

Delftsch Studenten-Corps.

Bekendmaking.

De Impresario der Vereeniging tot Bevordering der Belangen van Tegen-candidaten verzoekt aan *tweede-jaars* of *groepen van tweede-jaars*, die zichzelf of bepaalde jaargenooten bijzonder geschikt achten om één der functies in de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor 1912 te bekleeden, voor den 15^{en} Maart a. s. in *anoniem maar met redenen omkleed schrijven* zichzelf of deze personen, zoo zij zich niet aan een beoordeeling door den Senaat wenschen te onderwerpen, op te geven. De vereeniging zal onverwijld voor candidaatstelling zorg dragen. Zij beoordeelt *niet*, doch, waar blijkbaar moet worden ondersteld dat mogelijke *candidaatstellingen* door *tweede-jaars* *zelve* ter bevoegder plaatse worden genegeerd, wil zij hierbij gaarne de behulpzame hand bieden, gewaarborgd door het gevraagde „met redenen omkleed” in verband met „bizar geschikt”.

Het adres is: „De Kleine Concurrent”, Societeit Phoenix.

Voor den Impresario,
J. C. M. W.
Bezoldigd propagandist.

Delftsche Studenten-Bond.

Delftsche Studenten Debating-Club „Logika.”

Vergadering van 23 Februari 1911.

Te ongeveer half negen opent de voorzitter de vergadering en geeft het woord aan den heer P. Hartog, die over „Drankbestrijding” zal lezen.

Na een korte inleiding vangt spreker aan met de aantooning van het nadeel van het alcoholgebruik, en wel het nadeel dat het individu heeft en het maatschappelijke nadeel. Hierbij overwegende welke de redenen tot drankgebruik kunnen zijn n.l. de verstandelijke redenen die gesanctioneerd zijn door den beslistten wil van den verbruiker en redenen buiten de menschelijke wil vallend, bijv. daar waar het drinken hartstocht is geworden.

Een alcoholische opgewektheid is quantitatief gelijk aan een niet alcoholische doch staat de laatste kwalitatief hooger. Bovendien doet men zich zelf schade. Immers de geestvermogens lijden reeds onder een slechts matig alcoholgebruik. Niet alleen echter de geestvermogens maar de edele deelen van het lichaam ondervinden eveneens een schadelijke invloed. (Een en ander werd geïllustreerd met wandplaten.)

Waar zich bij ieder individu die schadelijke invloed doet gevoelen zal de maatschappij, zijnde de verzameling in individuen terdege onder het alcoholgebruik en misbruik lijden.

Dat werkelijk het alcoholgebruik nadeelig is, trachtte spreker te bewijzen uit tabellen en graphische voorstellingen gemaakt van proefnemingen met personen en dieren. Deze wezen o. a. uit dat de arbeids-praestatie van personen onder de invloed van sterke drank gebracht op den duur veel geringer is dan van anderen personen.

Dat het niet gemotiveerd is te beweren dat alcohol een middel tegen koude is, is bewezen door de Poolvaarders die tegenwoordig geen alcohol meer medenemen.

De eindconclusie van sprekers betoog is nog deze: „Er is geen motief te vinden voor het drinken van welken alcoholhoudende drank dan ook, qua alcoholhoudende stof.”

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Theosofische Vereeniging - Delftsche Loge.

LEZING

op MAANDAG 13 MAART a.s., 's avonds 8 uur,
in het SPAARBANK GEBOUW, Oude Delft 48.

ONDERWERP:

„Theosofie in betrekking tot godsdienst,
wetenschap en wijsbegeerte”.

door den Heer J. J. HOOGEWERFF uit Rotterdam.

➤ Toegang 10 cents, ook voor leden. ➤

HEDEN VERSCHEEN:

Een Sonderheft der Woche

TANZWALZER
aus dem Wettbewerb der Woche.

VERZEICHNIS DER WALZER.

Siegfried Elsner. Mein Stern.
Fay Foster Prairie-Blumen.
Philipp Gretscher Rheinischer Walzer.
Johan M. Schouten Holländisches Bauernfest-Walzer.

PRIJS f 1,—.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel en
Drukkerij J. Waltman Jr.

VRAAGT de nieuwste Collectie STALEN van
KREYMBORG's **f 30,-** Reclame-Costumes.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 10 MAART 1911. No. 22.

De wijze van Drankbestrijding is niet het matig zijn maar de absolute onthouding. Wil men z'n medemenschen steunen laat ze dan geen alcohol zien. De gelegenheid, die de verleiding in zich houden, is oorzaak dat reeds zoo velen vielen. Vermindering van het aantal gelegenheden zal dus gunstig werken.

Door redeneering tracht spreker te bewijzen dat: „Geen principieel bezwaar tegen de geheel onthouding strijdt; en aangezien alcoholgebruik tot niets nut en meestal verkeerd is, is het aangewezen geheelonthouder te worden.”

Over de Geschiedenis van de geheelonthouding deelde spreker mede dat de eerste onthoudersvereeniging ontstond uit de in 1808 te Boston opgerichte matigheidvereeniging. Vandaar uit ging de beweging naar Europa waar ze vooral in Zweden groote vlucht nam maar ook in ons land omstreeks 1842 reeds 10.000 leden telde.

De taktiek van die dagen schijnt echter meer te zijn geweest het bekeeren en overhalen van menschen dan wel het redeneeren, want toen de groote leiders uitstierven verviel veel van de geestdrift.

In 1875 kwam herleving.

Op 't oogenblik bestaan alleen in Nederland 17 geheelonthouders vereenigingen waarvan 3 ook matigen toelaten onder hunne leden.

Nu volgen als resultaten door die vereenigingen bereikt: het totale verbod van Drankverkoop (in enkele Staten van N.-Amerika). Verhooging van Drank-accijns. In Zweden het Gothenburger stelsel e. a.

Op deze lezing volgde een uitgebreid debat.

Alvorens te sluiten bedankte de voorzitter den heer Hartog voor het houden van deze lezing waaraan buitengewoon veel tijd en werk is besteed te meer daar een en ander werd toegelicht door zelfvervaardigde tabellen.

MARIUS C. K.

Wetenschap en Wijsheid.

Het bestaan van God.

Sommige menschen meenen te kunnen bewijzen, dat God bestaat en trachten dit soms ook te doen. Andere menschen daarentegen, zowel geloovige als ongeloovige, zijn van meening, dat een logisch bewijs van het bestaan van een God niet te leveren is. Tot hen wil ik dit schrijven richten, want men behoeft het mijns inziens bij deze negatieve overweging niet te laten.

Vooreerst wil ik opmerken, dat op de vraag: Bestaat God? drie antwoorden mogelijk zijn, n.l. óf ja, óf neen, óf ja en neen. Dit laatste moet men niet opvatten als het eigenlijke antwoord in het midden laten of als 't op een akkoordje gooien, maar als een zeer beslist antwoord; hetgeen ik nog nader uiteen zal trachten te zetten.

Verder merk ik op, dat „God” een begrip is, God bestaat als begrip in het menscheijk denken. Voor zoover is bovenbedoeld antwoord dus: ja.

Hecht men aan bestaan echter nog een verdere beteekenis, n.l. een bestaan ook buiten de gedachten, dan is mijn antwoord: neen.

Dit laatste zullen vele geloovigen echter betwisten; volgens hen bestaat God wel degelijk ook buiten het denken en wel in het geheele heelal. Dit zegt iedere geloovige echter slechts van zijn eigen God, terwijl hij het bestaan van een andere God, Goden, Godinnen, Halfgoden, enz. ten zeerste ontkent. Nooit zal een pastoor het bestaan van Boeddha, Jahwe, Jupiter, Venus of andere Godheid trachten te bewijzen; omgekeerd zal geen Boeddhist, Israëliet, enz. gelooven in een Christelijke God, zij zullen Ziju bestaan beslist ontkennen; enzoovoort.

Zoo bewijzen de geloovigen zelf, voor elkaars stelsels, dat het bestaan van God tot het denken beperkt blijft. Nog eens, ze erkennen dit voor alle godsdiensten, behalve hun eigen.

Wanneer iemand dus de vraag: Bestaat God? met neen beantwoordt, betreft dat het bestaan buiten het denken, terwijl men het bestaan van God in het denken evenmin kan ontkennen, als het bestaan van welk begrip of wanbegrip ook; men zal voor deze beteekenis van bestaan van God de vraag dus met ja beantwoorden.

Behalve het bewijs van het niet-bestaan van God buiten het menscheijk denken, dat geloovigen zelf leveren, wil ik nu nog een andere overweging mededeelen.

Men zou n.l. nog kunnen aanvoeren, dat de verschillende Goden, die er op de wereld verkondigd zijn, slechts in vorm verschillen, maar in de grond dezelfde zijn. God, de hoogste macht, die in het heelal bestaat.

Dan zijn er twee mogelijkheden, men stelt zich die macht vóór als een buiten- of boven-natuurlijke, of als een natuurlijke macht.

Mij dunkt, dat de geloovigen zich God als een buiten-natuurlijke macht voorstellen, anders zouden ze het woord God niet gebruiken, maar Natuur. Zij bidden tot God, ze zouden niet tot de Natuur bidden, ze gelooven in een hiernamaals met en door God, juist omdat het bestaan in de Natuur eindigt met de dood.

Waarom denkt men zich de hoogste macht in de Natuur als een buiten-natuurlijke.

Meent men, dat de Natuur als zoodanig niet voldoende is? Geloof is een uitvloeisel van onwetendheid, maar een onnoodig uitvloeisel.

De Grieken en Romijnen, de Germanen en andere Heidenen hadden Goden en Godinnen, van de Zee, van de Wind, enz.; machten, die ze niet kenden. Hun Godsdiensten zijn gevallen, toen de menschen begrepen, dat er geen Donar noodig is, om Donder en Bliksem te voorschijn te roepen, geen Balder om den Zonnewagen te sturen. Daarom bestaan Donar en Balder wel in het menscheijk denken, maar niet daarbuiten. De Germaansche Heidenen hebben dit laatste toch evenzeer geloofd, als nu de Christenen gelooven aan het bestaan van Onzen Lieven Heer, ook buiten de gedachten.

Men gelooft omdat men niet begrijpt.

Waarom begrijpen de menschen nu wel, dat in de Zee geen Neptunus of Njord de hoogste macht is en niet, dat in het Heelal een dergelijke buiten-natuurlijke macht even weinig aannemelijk is?

Maar het vraagstuk heeft nog een andere zijde. Zooals de Germanen op het Wallhalla, de Indianen op de eeuwige Jachtvelden, zoo hebben de Christenen hun hoop gericht op een hiernamaals in de Hemel. Zoo komt onder nieuwe vormen steeds het oude egoïsme der menschen weer te voorschijn.

Wel is waar zijn de meeste Christenen over het standpunt heen, dat ook reeds hier op aarde de Mensch het middelpunt is van het heelal; zoo hebben ze b.v. toe moeten geven, dat de aarde draait en de zon niet als dienaar der Menschheid is op te vatten.

Maar ze gelooven in een hiernamaals, waar niets de hoogheid van den Mensch meer in den weg staat, waar ze zich weer als de Uitverkorenen der Schepping kunnen gevoelen.

Men trachte mij, arme verdoolde, zooals men mij misschien zal noemen, te overtuigen, dat dit geen aarts-egoïsme is.

Wanneer we echter het bestaan van een God als onwaarschijnlijk verwerpen, dan blijft er evenzeer als voor de geloovigen het niet-begrijpen over van zooveel verschijnselen, van de geheele natuur.

Maar al zal een mensch (zonder hoofdletter) nu niet en misschien nooit de natuurverschijnselen en hun oorzaken kunnen doorgronden, toch ben ik overtuigd, dat die oorzaken geheel natuurlijk zijn. Een hiernamaals vervalt dan tevens als buiten-natuurlijk, onlogisch. Maar dat deert iemand niet, die ook begrijpt, dat er in de natuur geen plaats is voor uitverkorenen.

DELFT, Febr. 1911.

J. INGERMAN.

Tooneel.

Allerzielen.

De burgemeester der gemeente Delft verbood onlangs de voorstelling van het drama Allerzielen van Herm. Heyermans Jr. door de Ned. Tooneelvereeniging, in de Stads Doelen.

Als merkwaardigheid hebben wij onderstaande correspondentie van Samuel Falkland geknipt uit het jongste Zaterdagavondnummer van het Handelsblad:

G. v. L. te Delft. Aan uw protest tegen den burgemeester, die de 184ste voorstelling van dat drama verbood, zal ik niet meedoen, daar ik volkomen aan de zij van dien burgemeester sta. De immers tot zelfs naar Londen en Parijs, naar Praag en Weenen geseinde mededeeling, dat er „voor ongeregelde heden te Delft ernstig gevaar bestond”, wettigt volkomen het verbod. Een revolutionnaire beweging, gepaard aan brandstichting, moord en doodslag, in de zoo directe nabijheid van de Residentie, met haar landsgebouwen, archieven enz. kan niet snel genoeg onderdrukt worden, temeer, omdat Delft zoo moeilijk door pantserscheepen te bereiken is. Mijnerzijds hulde aan het hoofd dier gemeente en aan den deken voor hun beleidvol optreden tot onderdrukking van een bloedblad. S. F.

Ingezonden.

Geachte Redactie.

Wij zouden nog gaarne attent willen maken op de Openbare Lezing, die hier den 13en Maart zal gehouden worden door den Heer Hoogewerff over de „Theosofie in betrekking tot godsdienst, wetenschap en wijsbegeerte”.

In onzen tijd van twijfel en cynisme, nu het grootste deel der menschelijke energie verteert in een felle jacht naar stoffelijke voordeelen, naar beter betaalde baantjes en grove weelde, wordt, evenals in de vervalperiode van het Romeinsche keizerrijk weer door enkelen gesnakt naar een nieuw levensideaal, machtig genoeg om de volken in geestdrift te doen ontvlammen voor een hooger, beter, reiner, geestelijker leven.

De moderne Theosofie nu beweert, dat zij de draagster is van dergelijke levenwekkende idealen, dat zij, evenals het Christendom 2000 jaar geleden en alle groote godsdiensten te voren gezonden is door de Machtigen, die het wereldgebeuren leiden, om licht te brengen in onze donkere samenleving en de oogen te doen opheffen uit het aardse gevecht naar de streken van eeuwige vrede.

Zij voelt zich de wereldbeschouwing der toekomst, die langzaam, maar zeker alle Westersche denken gaat doordringen, zoodat nu zelfs in ons land Theosofische denkbeelden worden verkondigd van een Calvinistischen kansel, om van moderne kerken niet te spreken en de litteratuur duidelijk haar invloed ondervindt.

En juist in dit gevoel van een machtige roeping en erkennende, dat alle groote godsdiensten in inwezen één zijn, kan zij een broederlijke verdraagzaamheid handhaven tegenover die allen en zelfs de bestaande godsdienstvormen weer belevendigen en verdiepen door de frischheid van haar eigen openbaringen. Menigeen, die in arren moede zijn kerk verliet werd door Theosofie teruggebracht tot een dieper begrip van de eens verworpen dogma's en onbegrepen leeringen.

Een dergelijke beweging kan moeilijk ontgaan worden door iemand die voelt, dat het niet van brood alleen is, dat wij leven, maar toch in het gewoonlijk aangeboden geestelijk voedsel wat al te veel onverteerbare steenen vindt. Daarom is het voor zulken, dat wij wijzen op het belang der te behandelen onderwerpen, voor nadere inlichtingen omtrent de vergadering verwijzende naar de in dit nummer voorkomende advertentie. Gaarne U dankend voor de verleende plaatsruimte.

Het Bestuur van de Delftsche Loge
der Theosofische Vereeniging.

Berichten en Mededeelingen.

MUZIEKGEZELSCHAP „EUPHONIA”.

Het nieuwe bestuur is als volgt samengesteld:

B. de Boer, Voorzitter.
Marius C. Kort, Secretaris-Biblioth.
A. H. de Voogt, Penningmeester.

DELFTSCHEN STUDENTEN-BOND.

Het Bestuur van den Delftschen Studentenbond is als volgt samengesteld:

L. J. de Ven, President.
C. F. Gnirrep, Secretaris.
W. J. Th. Amons, Penningmeester.
J. Th. A. Stubbe, Vice-President.
B. de Boer, Vice-Secretaris.

Bibliotheek Societeit Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

- H. H. J. Maas. — Jan van Houtum's Schetsen van over de Peel.
„ — Verstooteling.
„ — Het Goud van de Peel.
H. N. Ouwering. — Uit de donkere Gewesten. (Naar aanleiding van den Roman: „Verstooteling”).
M. Artzibascherd. — Isanin.
Marie Metz-Koning. — Van geen Familie.

II. FRANSCH.

- Pierre Loti. — Le Roman d'un Spahi.
A. France. — Le Crime de Sylvestre Bonnard.
Cl. Farrère. — La Maison Hommes Vivants.

IV. DUISCH.

- Otto Ernst. — Semper der Jüngling.
R. Huch. — Der Hahn von Quakenbrück.
Meta Schoepp. — Meine Junge und ich.
R. Presber. — Späne.
M. Schneider. — Karriere.
Karin Michaëlis. — Das gefährliche Alter.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

- F. Funk-Brentano. — Légendes et Archives de la Bastille.
André Gide. — Oscar Wilde.

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

- D. van Hinloopen Labberton. — Geïllustreerd Handboek van Insulinde.

IX. TECHNISCHE WETENSCHAPPEN.

- C. Flammarion. — Annuaire Astronomique et Météorologique, pour 1911.

BROCHURES.

- Prof. P. Meijer. — Der Gasmachinebau in den letzten zwei Jahrzehnten, (Rede).
Tiddo Folmer. — Het Boek en de Boekhandel.
Dr. J. Kraus. — De commercieele zijde van den werkring van den ingenieur.
Dr. M. W. de Visser. — Groote Godsdiensten „Shinto”,
G. J. P. J. Bolland. — De Logica.

Correspondentie.

Aan den Heer M. C. K.

Uw „Harstocht” werd met 't oog op de nieuwe zedelijkheidswet ongeschikt geacht voor publikatie.

Aan den Heer C. H. S.

Uw „Avond” werd ongeschikt geacht voor opname.

Aan Pelikaan.

Gedicht II bleek uit een paedagogies oogpunt niet opneembaar.

Aan den Heer Duysings.

De redaktie heeft uw repliek als zijnde te weinig overzichtelijk en veel onzakelijk, wenselijk geacht niet op te nemen.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 10 Maart. Kon. Schouwburg: Ned. Tooneel: „Sara Burgerhart”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Het Tooneelgez.: „De twee Weezen”; 8 uur.

Zaterdag 11 Maart. Kon. Schouwburg: Fransche Opera: „Medée”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Mengelbergconcert; 8 uur.

Zondag 12 Maart. Kon. Schouwb.: „De bruggenbouwer”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Louis Bouwmeester: „De koopman van Venetië”; 8 uur.

Maandag 13 Maart. Geb. v. K. en W.: Leidsch Studenten Muziekgezelschap „Sempre Crescendo”. Concert ten bate van Oranje Nassau's Oord: „Alianora”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 10 Maart. Gr. Schouwburg: „De gelukzaaijer”; 8 u.
Tivoli: Albert Vogel: Cyrano de Bergerac”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

DICTATEN.

JONGE DAME, veel vrijen tijd, biedt zich aan voor het overschrijven en bijhouden van dictaten. Mooi duidelijk schrift. Spoedige aflevering. Zeer billijke condities. Uitstekende referentiën.

Brieven onder No. 5671, Bureau van dit Blad.

Repeteeren Bouwkunde,

voor B¹⁻⁵ en C¹⁻⁵ door ervaren Bouwkundig

Opzichter-teekenaar. Toezicht op teekenaar, enz.

Voordeelige condities en gemakkelijke afbetaling.

Brieven onder No. 5672, Bureau van dit Blad.

Techn. Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleeft aan voor de levering van: —
Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz.
Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantien, Convocatiebiljetten en -kaarten, Contributiekaarten, Diploma's, Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen, Programma's, Invitatiekaarten, Menu's, Balboekjes.
Voor Drukwerk van Vereenigingen zijn tal van vignetten beschikbaar.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor net gedragen Heerenkleeding.

TE KOOP AANGEBODEN: 1 volledig exemplaar van

DE INGENIEUR

waarvan de jaargangen 1—19 gebonden, de latere jaargangen los zijn.

Zich te richten tot de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., met brieven onder No. 5673.

Heden verscheen een boek waarin een der belangrijkste vraagstukken van heden behandeld wordt, het „Berliner Tageblatt” schrijft:

Diese Aufzeichnungen decken mit mutiger Offenheit die krankhaften sexuellen Zustände jener erotischen Sturmperiode auf, mit der nach Ansicht von Frau Karin Michaëlis fast alle Frauen in dem „Gefährlichen Alter” zu kämpfen haben. Das Erscheinen dieses merkwürdigen Buches wird als ein „Literarisches Ereignis” angesehen.

PRIJS f 1,50.

Voorhanden bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Voor het

Omlijsten van Corpsdiploma's

met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

Abonneert U op het

Technisch Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

FIRMA JACQ. J. G. CNOOPS

KLEERMAKERIJ ✕ DELFT

OUDE DELFT 218.

Uitsluitend prima Engelsche Stoffen.

Moderne Coupe. ✕ Matige prijzen.

D. C. M. JANSEN,

Oude Langendijk 9.

Bordeaux, Rijn- en Moezelwijnen,
Port, Madera, Sherry,

:: CHAMPAGNE. ::

Specialiteit in Fijne Dessertlikeuren en
Whisky's.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	15 "
DE SPORT	10 "

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
BUITEN	15 "
PAK ME MEE.	5 "
HET STUIVERSBLAD.	5 "
HET LEVEN	10 "
PALJAS	10 "